

Het jaar 2022

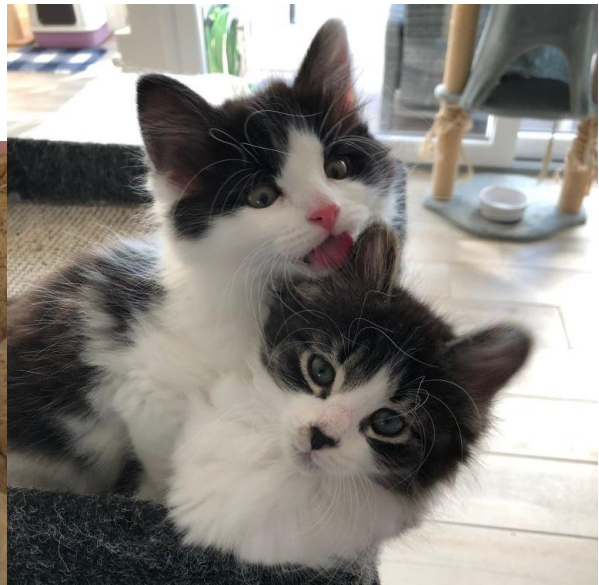

©Stichting Poezensnuitjes

2022 was een enorm zwaar jaar.

273 poezensnuitjes hebben wij geholpen dit jaar.

Onze veldwerkers zijn dag en nacht bezig geweest om te vangen, in alle weersomstandigheden, niets was ze te veel, ze gingen door tot ze het laatste snuitje gevangen hadden. Onze gastgezinnen draaiden ook overuren, allemaal zaten ze vol, sommige gastgezinnen hadden meer snuitjes in opvang dan normaal.

Helaas waren er ook veel zieken, we hebben veel verdriet gehad om de snuitjes die over de regenboogbrug zijn gegaan. Maar lang konden we er niet bij stil blijven staan want de volgende snuitjes stonden alweer klaar om zorg en liefde te krijgen.

Meerdere vrijwilligers zijn ver over hun grenzen gegaan, waar ze mentaal en fysiek last van kregen.

Ook achter de schermen is hard gewerkt, onze penningmeester en boekhouder moesten alle cijfers in de gaten houden, en kwamen tot de verontrustende conclusie dat er veel meer uit ging dan dat er binnen kwam.

Als het zo door zou gaan zouden we volgend jaar wel eens geen cent meer kunnen hebben om poezensnuitjes te helpen.

Om dit te voorkomen moesten we noodgedwongen stoppen met Tnr. De Tnr van grote kolonies kost ons enorm veel geld. Al die snuitjes worden gesteriliseerd of gecastreerd, maar ook worden ze allemaal behandeld tegen vlooiën en wormen. Vaak zitten er zieken bij, die of aan de medicatie moeten, en daardoor ook langer in opvang zijn, of er moet een operatie plaats vinden aan hun gebit, breuken of ander trauma.

Natuurlijk geven wij deze zorg ook, wij zetten een snuitje niet terug als we weten dat ze iets mankeren. Maar onze dierenartskosten liepen zo hoog op dat facturen van 10.000 euro per maand normaal werden, en dat kunnen wij niet langer dragen.

Daarom moesten we hoe dan ook keuzes maken, een hele moeilijke taak voor het bestuur, maar we realiseren ons ook dat we niet alle snuitjes kunnen helpen hoe graag we dit ook doen.

Onze dierenartsen hebben ons dit jaar meerdere keren per week gezien, en vaak kwamen we met veel snuitjes tegelijk, een gemiddelde van 20 snuitjes op een middag is voor ons normaal. Het plaatsen ging dit jaar ook niet zoals we gewend zijn, niet alleen bij ons maar door het hele land. We hebben nog kittens in opvang die bij ons geboren zijn, superleuke lieve tamme kittens die nu een maand of 8 zijn en nog steeds geen gouden mand hebben.

Zij zijn allemaal twee keer gevaccineerd, gechipt allemaal geneutraliseerd en worden ontwormd volgens het boekje. Daarnaast eten ze natuurlijk veel samen, en ook voer is veel duurder geworden.

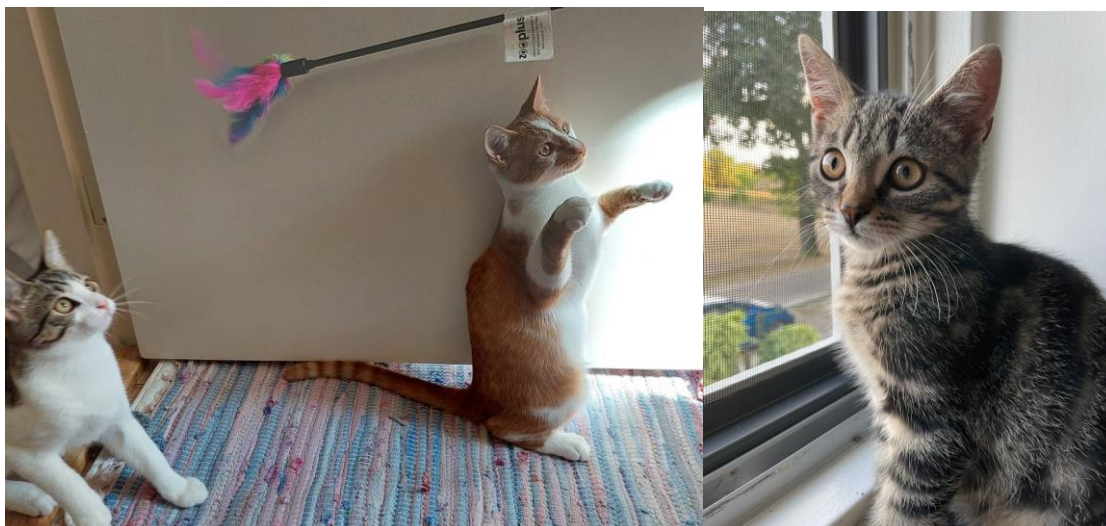
Gelukkig krijgen wij vaak voerdonaties, maar daar redden wij het niet mee, zooplus is dus een vaste klant van ons, we bestellen daar voor duizenden euro's per maand. Wij bedanken iedereen die via onze banner van zooplus op onze website bestellen, daar krijgen wij 5% van het factuurbedrag van, en dat is een mooi bedrag.

Onze donateurs zijn onmisbaar, van jullie donaties helpen wij alle poezensnuitjes.

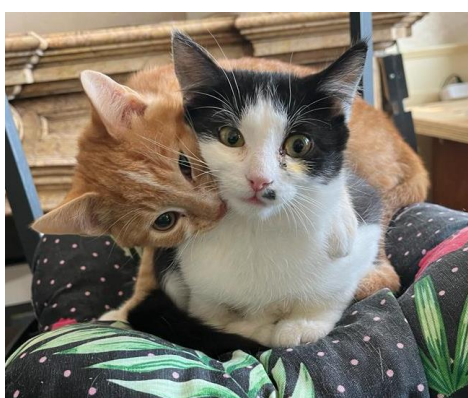
Wij hebben dit jaar minder donaties gekregen, en wij begrijpen dat ook wel. Het is voor iedereen een dure tijd en mensen moeten bezuinigen, daar hebben wij alle begrip voor, maar wij merken dit wel heel goed.

Een enkele keer doen wij een oproep op onze facebookpagina, dit doen wij vrijwel nooit, maar deze keren hadden we geen keus. We moesten rekeningen betalen, of hadden een snuitje met een dure operatie. Wij zien dan dat mensen daar gehoor aan geven en ons heel graag willen helpen.

Hartverwarmend vinden wij dit, dank jullie wel.

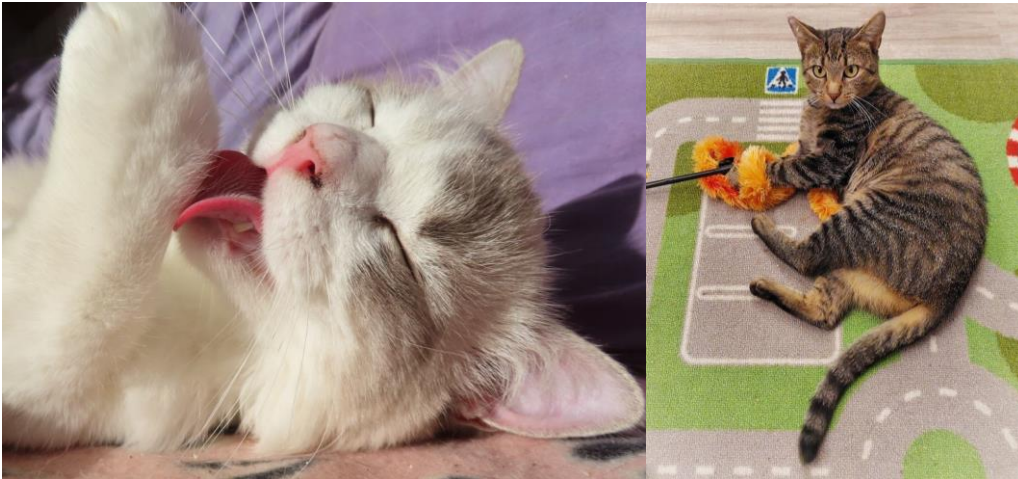

Naast het helpen van poezensnuitjes doen wij natuurlijk nog veel meer. We hebben onze penningmeester en boekhouder al benoemd, maar ook onze facebookpagina moet bijgehouden worden, en daar kregen we dit jaar steeds minder tijd voor. Gelukkig hebben we daar dit jaar hulp bij gekregen, ook daar zijn wij heel dankbaar voor.

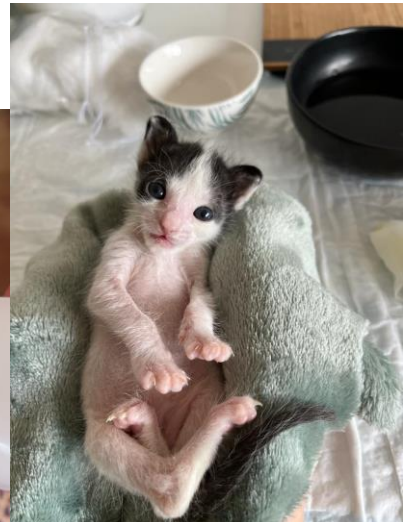
Ook op onze website moet altijd bijgehouden worden met name de rubriek poezensnuit zoekt thuis. Dagelijks komen er vele mails en pb's binnen. Ook deze kunnen niet altijd direct beantwoord worden, wij hebben niet iemand die dat voor ons doet, dus naast het gastgezin zijn, snuitjes vangen, naar die dierenarts, vaste job en priveleven proberen we hier ook tijd voor te vinden.

Het kan dus zijn dat iemand wat langer op antwoord moet wachten, dat neemt niet iedereen ons in dank af, maar bedenk dat we ons uiterste best doen, en het zorgen voor snuitjes altijd onze prioriteit is.

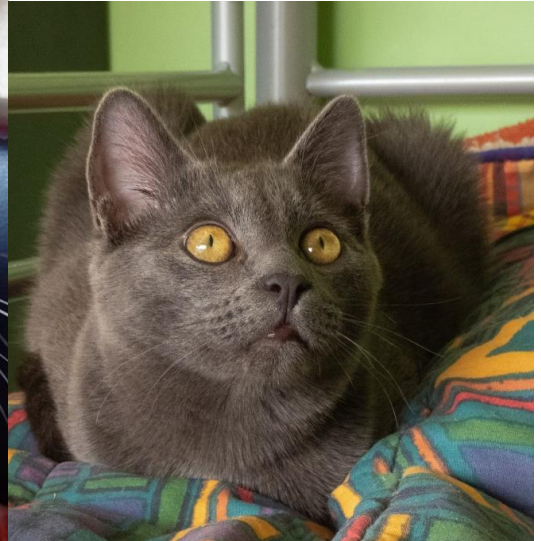
Ook onze knutselsnuiten mogen wij niet vergeten. Vele uren zit er in het zelf maken van alles wat wij in de webshop verkopen. En elke bestelling moet afgehandeld worden en netjes op de post worden gedaan. Op deze manier krijgen wij weer extra inkomsten voor onze poezensnuitjes.

En de mensen die af en toe voor ons rijden zijn wij ook dankbaar.

Onze dierenartsen en assistenten zijn ook geweldig. Dit jaar stonden ze allemaal weer voor ons klaar. Er werd altijd tijd voor ons gemaakt naast onze vaste poezensnuitjesmiddag.

Altijd heel gezellig. Maar natuurlijk ook niet altijd leuk als je met zieke snuitjes komt, of daar afscheid moet nemen van een snuitje. Maar we kregen altijd weer een positieve vibe als we daar waren. Heel erg bedankt allemaal.

Ook Stichting Dierenlot willen wij weer bedanken voor hun enorme steun dit jaar.

Wij willen ook Roos, Wendy en Martijn die dit jaar (weer) de Nijmeegse vierdaagse voor ons hebben gelopen en daarmee een geweldig bedrag hebben binnengehaald.

Wij zijn zo blij met al onze vrijwilligers, zonder hen konden wij niet bestaan.

Ondanks dat sommigen er compleet doorheen zaten, gingen ze toch verder, alles voor de snuitjes.

We proberen elkaar te helpen waar we kunnen.

Ook om om te gaan met verdriet, want het verdriet van een snuitjes waar je alles voor hebt gedaan, 24/7, en die toch uit je handen glipt is het ergste wat er is.

Alle snuitjes kruipen bij binnenkomst al in ons hart.

Daardoor is het voor gastgezinnen soms ook heel moeilijk om ze naar een gouden mand te laten verhuizen. Iedereen weet dat dat moment een keer komt, maar bij vele komen de tranen toch tevoorschijn op het moment dat het echt gebeurt.

Wij hopen dat alle adoptanten dit ook begrijpen, en de gastgezinnen op de hoogte houden hoe het gaat, dat verzacht het verdriet. Gelukkig krijgen de meesten updates met foto's, maar soms gebeurt het dat we niets meer horen, en dat is best pijnlijk.

De eerste maand moeten adoptanten ons op de hoogte houden, dat is de proefperiode, hierbij kan een gastgezin helpen als er toch probleempjes zijn.

Na die maand kunnen wij het niet meer verplichten, maar elke gastgezin hoopt dat ze toch af en toe nog iets horen over "hun snuitjes".

Het is superfijn als je na jaren nog steeds updates krijgt.

Lange tijd hadden wij de "hoe gaat het met..." album op facebook.

Helaas is het er dit jaar niet van gekomen om deze bij te houden. Hopelijk lukt dat komend jaar wel weer.

Een jaar met een lach en een traan, een jaar met jezelf voortslepen maar ook genieten van de snuitjes. Want het zijn de snuitjes die ons op de been houden, daarvoor doen wij dit!

Maar blijft jammer dat het nodig is.

Wij krijgen soms ook boze berichten omdat we niet kunnen helpen. Nee zeggen is het zwaarste wat wij kunnen doen, maar als je geen enkel plekje meer vrij hebt bij de gastgezinnen, of te weinig vrijwilligers, dan houdt het helaas op. We kunnen niet meer doen dan we al doen. Als je dan ook nog een lading nare woorden over je heen krijgt maakt dat het alleen maar moeilijker. Wij zouden ook dolgraag elke poezensnuit willen helpen, maar dit is onmogelijk. Sommige mensen denken wij dat een grote stichting zijn, zelfs bekende instanties verwijzen mensen door naar ons. Maar wij doen alles vrijwilliger naast vaste jobs en een privéleven. Wij maken gebruik van gastgezinnen, dat betekent dat zij de snuitjes opvangen in hun eigen huis. Wij hebben geen centrale opvangruimte, en ook dat hebben mensen vaak niet door. We krijgen mails van mensen of ze langs kunnen komen om een snuitje uit te zoeken en op welke tijden we open zijn.

Maar zo werken wij niet en dat kan ook niet.

Voor de snuitjes zelf is het natuurlijk superfijn om in huiselijke sfeer te mogen zijn. Een mooi begin voor een nieuw leven.

En juist doordat ze in huis zijn kunnen ze wennen aan dit leven, maar kunnen onze gastgezinnen ze ook goed observeren, er is veel 1 op 1 aandacht, en we leren de snuitjes heel goed kennen.

Daardoor weten we ook hoe hun gouden mand er uit moet zien, en die mand zoeken wij dan ook.

Sommigen vinden ons "streng" maar wij willen alleen maar het beste voor onze snuitjes, en daar hoort de gouden mand bij waarvan wij vinden dat die het beste bij hun past.

Behalve dat we heel dankbaar zijn voor ons hele team, zijn we ook heel dankbaar voor al onze donateurs. We kunnen niet bestaan zonder onze vrijwilligers, maar we hebben de donateurs nodig zodat onze vrijwilligers aan het werk kunnen.

Zij brengen het geld binnen waarmee wij alle zorg aan de snuitjes kunnen geven.

En we kunnen ze niet vaak genoeg bedanken, jullie zijn engelen.

We gaan het jaar uit met 68 snuitjes in opvang. Dat is veel, veel meer dan we ooit hadden.

We duimen en hopen dan ook dat het plaatsen komend jaar beter gaat.

Want met zoveel snuitjes het nieuwe jaar in gaan, betekent ook dat we niet direct aan de slag kunnen gaan omdat we nog steeds opvangplekken tekortkomen.

Geef ook de snuitjes die nu nog in opvang zijn een plek, zij verdienen het ook zo erg!

Lieve mensen bedankt voor alles, ook voor de support op onze facebookpagina, wij bloeien vaak op van de vele reacties die wij krijgen, dank jullie wel.

Wij wensen iedereen een geweldig 2023 toe.

